

Előfizetési árak:

Egész évre 12 ft.
Félévre 6 " "
Negyedévre 3 " "
Egy hóra 1 " "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady(fő)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

A selyemipar.

Nagybecskerek, február 17.

Ha népünk közvagyonosodását előmozdítjuk, fokozni fogjuk fogékony-ságát a közművelődésre és növelni fogjuk azon áldozatok meghozatalára való képességét, melyek nemzetünk és édes hazánk jövőjének biztosítására szolgálnak. Midőn ezen szent célhoz még oly parányi mértékben is hozzájárulunk, hazafias kötelességet teljesítünk.

A selyemipar azok közé tartozik, mely — ugyszólva — gyermekek által üzhető; és tekintve a munkatartam rövidségét, és az idényt, melyben a selyemtenyésztés üzetik; tekintve továbbá a csekély fáradságot, mely e munkához megkívántatik, és arányitva mindezt az anyagi eredményhez, szembeszökő a haszon, mely az illető családra háramlik, éppen oly időben, midőn minden más jövedelmi forrás merőben kiapad.

A selyemtenyésztéshez szoktatni kell a népet nemcsak, hanem buzdítani, lelkesíteni, és ha kell, erkölcsi leg kényszeríteni is.

A lelkészek és tanítók feladata a selyemtenyésztés üdvös voltát megismertetni a néppel, megmagyarázni

neki, hogy a serdülő leánykák mily könnyűséggel megszerezhetnek pár hét alatt annyit, a mennyi egész évi ruházatuk költségeire kívántatik, és azonkívül még megtakaríthatnak maguknak oly összeget, mely gyümölcsöt-tetőleg elhelyezve, akkor, a mikor előnyökre szolgálhat és nagy szükség-pótolhat.

Kettős cél éretik el ezáltal, miniatn egy részről a leánykák elvonatva a henyéléstől és semmittevéstől, mintegy köteleztetnek a folytonos munkálkodásra; másrészt pedig hozzá-szoknak a szerzéshez, melynek gyümölcse a munka befejezése után rögtön bekövetkezve, serkeni őket annak minden évbeni ismétlésére; segítve van végtére a családapán, a kinek a gondja megszűnik, ha leánya önmagát látja el a szükségessel, sőt apja baján is segíthet pár forinttal.

Statisztikailag ki van mutatva, hogy némely községben 14—17 ezer forint folyt be évente a selyemgubók elárul-sításából, és hogy egy termelőre átlag 20—26 forint esik; és így figyelembe véve a selyemtenyésztés idényét, midőn majdnem minden keresetforrás kiapadt, a most érintett eredmény dicséretre nem szorul.

Azonban a selyemipar üzésének alap-

feltétele az eperfa, melynek lombjai mulhatlanul szükségesek a herayók etetéséhez, de fájdalommal kell konstatálnunk, hogy az eperfa-állomány nálunk vajmi rossz lábon áll.

E bajon a hatóság, a községi elől-járóság, illetve a birák és jegyzők segíthetnek.

Minden községnek meg van a faiskola-lája, de az — tisztelet a kivételnek — üresen áll, legfeljebb egynehány darab akácza-csemete nyomorog benne, eperfára vajmi keveset gondolnak.

A járási főbirónak kellene az ilyen-ekre ügyelni és felelősségre vonni az elől-járókat, esetleg pénzbírságra elítélni a mulasztókat és meg nem elégedni a szokásos sablonszerű jelen-téssel, melyben ki van tüntetve, hogy a faiskola pompásan virít, és hogy a faállomány mi kívánni valót sem hagy hátra; győződjék meg a főbiró személyesen — a helyszínén — a faiskola állapotáról, és ha az a jelentésben ki-tüntetett állítással meg nem egyezik, büntesse meg azt, a ki valótlan-t mondott.

Ha minden fentemlített közeg meg-teszi kötelességét, lesz eperfa, lesz lomb és virágozni fog a selyemipar.

—y.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A mi képviselőink.

IV.

Nikolics Feodor báró.

(A nagyikindai kerület országgyűlési képviselője.)
— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Megjelenésében érdekes; modorában nyájas, megnyerő, előzékeny; hivatalos dolgai közben eszes, bátor és felülmulhatlan ügyes-ségű, magánügyeiben pedig gyengéd férj, szerető apa és kötelességtudó, munkás pol-gár, noha monogramja felett kétágu ko-rona ékeskedik, s olyan kitüntetésekkel dicsekedhetik, a melyek kevés halandónak juthatnak és jutnak osztályrészül.

Portréja röviden ez.

A vidéken és itt a városban is bizonyára so-kan ismerik. A megyei közgyűléseknek rendes vendége, s ezenkívül is, ha valami kultu-rális, vagy egyéb nagyobb jelentőségű, köz-érdekű esemény történik, Nikolics Feodor báró bizonyára szakit magának annyi sza-badságot, hogy a kívánt időre itt lehessen.

Ismerni fogják őt, és emlékezni fognak reá sokan, mert a kik érdekes, feltűnő arczát látták, aligha fogják azt valaha el-feledni. Nem szép ez az arcz, mely a vo-nások szabályszerűségével és az él szobor-szerűségével hat; sőt ellenkezőleg; a vo-

nások ugyszólván zseniálisan rendetlenek, de mégis összhangzók és lebilincselők s olyanok, melyek a figyelmes szemlélőt az első pillanatban meggyőzik arról, hogy mö-göttük érző, gondolkozó, munkálkodó lélek lakik.

Ha költői kifejezéssel akarnánk élni, mondhatnók, hogy arczán a lélek bája, kel-leme és zsenialitása ömlik el.

*

Született 1836-ban, s gondos, széles ala-pokra fektetett, rendszeres nevelésben részesült. Középiskolai tanulmányainak elvé-geztével a jogi pályára lépett, melyet ki-váló sikerrel fejezett be.

Politikai, nyilvános szereplése tulajdon-képen Bosznia okkupációjával veszi kez-detét.

A bosnyák háboru befejeztével ugyanis polgári adlátussá neveztetett ki. Küldetése nehéz volt és kényes. Még a kik ismerték is és méltányolták tehetségét, kétkedtek abban, hogy a roppant tapintatot és ügye-séget igénylő állásban olykép fog tudni munkálkodni, hogy az hazája és koronás fejedelme üdvére és hasznára szolgáljon.

A csalódás annál jobban eső, annál ked-vesebb volt. Rendkívüli érdemeit Ő Felsege a király is méltányolta, a mennyiben még ott időzése után valóságos belső tit-kos tanácsosává nevezte ki.

Ez állását 1886-ig viselte, a mikor is leköszönt.

A király ekkor újból megemlékezett hű-séges és zseniális szolgálójáról, s újabb ki-tüntetésben részesítette: mellét az I-ső osztályu vaskorona-rend érdem-keresztjével díszítette fel.

*

Az 1887-ik évvel pályájának egy új korszaka kezdődik.

Ez évben választotta őt meg ugyanis Nagyikinda, akkor még község, most már város, közönsége országgyűlési képviselő-jévé. A nemes báró ez állásában is rend-kívül tevékenységet fejtett ki. Nem a nagy-hangu frázisok és szónoklatok terén, de a bizottságokban, a csendes, zajtalan munká-ban, mely bizonyára hoz annyi hasznat az országnak, mint egy-egy nagyhangu frázi-sokkal kiczirkalmazott ellenzéki dikezió.

Képviselői működése közben kiváló szol-gálatokat tett a trónnak és a hazának.

Egy ízben, a midőn tartani lehetett attól, hogy bizonyos apró, felfújt dolgok miatt a viszony a monarchia és Szerbia között na-gyon elmérgesedik, ő volt az, a ki Milán királynál békítőleg járt közbe, s minden tulzás nélkül állíthatjuk, hogy ő volt az, a ki ügyessége és tapintata által a mai test-véries és jó viszonynak megvetette az alapját.

Pénzügyminiszterek értekezése. A „Bud. Corr.” írja: Néhány lapnak abbéli jelentése, hogy Wekerle pénzügyminiszter a legközelebbi napokban Bécsbe utazik, korai. A két pénzügyminiszternek, mint annak idején jelentettük is, legközelebb mindenestre lesz egymással összejövetele, de hogy mikor lesz ez az összejövetel és hogy Wekerle pénzügyminiszter utazik-e Bécsbe vagy Steinbach pénzügyminiszter Budapestre, az ma még nem bizonyos.

„Szubvencionált egyetemi tanárok.” A „B. H.” egyik utóbbi számában „Szubvencionált egyetemi tanárok” czim alatt egy közlemény jelent meg, amelyben az állítatik, hogy a közoktatásügyi miniszter leirt a budapesti egyetemhez, kijelentvén: „hogy az a professzor, a ki fellép kormánypárti programmal, az évenként pótlékot kap fizetéséhez.” Továbbá az mondatik, hogy ilyen módon megtörtént, hogy fiatal professzor 6—800 frt évi pótlékot kap abból az alpból, a melyet csak különös érdemek jutalmazására rendelt Ő Felsége. A mi e hír első részét illeti — jegyzi meg a „Nemzet,” — kijelenthetjük hogy az légből kapott koholmány. A mi a hír második részét illeti, tény az, hogy több újabban ki-nevezett egyetemi tanárnak eredetileg megállapított ugy nevezett tandij-kárpótlása az illetőknek folyamodása és magának az egyetemnek előterjesztése folytán feljavított, illetőleg az egyik részére tandij-kárpótlás helyett olyan tandijjuttalék engedélyeztetett, a minő az újabb fizetési- és tandij-rendszer idejében betöltés alá került vagy kerülendő tanszéknek némelyikével összekötve van. — Azon tanárok között, a kiknek tandij-kárpótlási ügye ilyképen revízió alá került, vannak olyanok, a kik képviselőjelöltéül léptek fel, de olyanok is, akik képviselő-ségre egyáltalán nem is gondoltak. Ezen tandij-kárpótlási ügyek nagyobb része abban az időben intéztetett el, a mikor még képviselő választási mozgalmak nem is voltak, s a midőn senki sejtelenem sem bírhatott a felől, hogy az illető tanár fog-e képviselőjelöltéül fellépni. Csupán egy tanár ügye húzódott el hosszabb ideig s nyert január hó folyamán elintéztést. Ez a tanár azonban körülbelül csak felét kapta meg tandijjuttalékképen annak az összeg-

A karloviczai szerb kongresszuson Ő Felségét a királyt képviselte, mint kiküldött királyi biztos, s működése bizonyára felelhetlen lesz előttünk éppúgy, mint szerbjeink előtt, a kikkel az ő kedves, szívezző-modorával értette meg, hogy érdekeink közösek, s hogy mindkettőnk felvirágzására legelső szükség: a béke és szeretet.

A közéletben számos hivatalt tölt be.

Igy: elnöke a temesvári I. takarékpénztárnak, s igazgatója Herkulesfürdőnek is; elnöke a nagyikindai gőzmalom-részvénytársaságnak, és igazgatósági tagja a torontáli helyiérdekű vassuttársaságnak.

Jótekonysága, meleg érdeklődése az emberi szenvedések és nyomor iránt, általánosan ismeretes. Hiszen emlékeznek rá a vármegye lakói, hogy valahányszor valami elemi csapás, főként árvíz sújtotta a föld munkásait, Nikolics Feodor báró és neje voltak az elsők, a kik siettek felszáritani a szenvedők könyeit, s segítettek az éhezőkön. Általán ismert tény az is, hogy a nemes báró Rudnán, a saját költségén egy kórházat tart fenn, melynek mintaszerű berendezését minden szenvedő igénybe veheti.

Nagyikinda város valóban büszke lehet képviselőjére, s bizonyára bölcsen teszi, ha képviselőjének a városhoz való meleg ragaszkodását, hasonló meleg szeretettel és ragaszkodással viszonozza.

nek, amelyre tandij-kárpótlás czimén igényt vélt tarthatni, tehát valami rendkívüli kedvezményben szintén nem részesült.

Csendőrségi jutalékok kifizetése. A belügyminiszterium tapasztalván, hogy a csendőrségi egyéneket a jövedéki, vadászati, halászati és egyéb tilalmak áthágóinak tetten-érése után feljelentési díj fejében megillető jutalékok kifizetése körül az adóhivatalok különböző s egymástól eltérő eljárást követelnek, átiratot intézett e tárgyban a pénzügyminiszteriumhoz, mely a következőket rendelte el: A pénzügyigazgatóság a bírság utalványozásáról a csendőrkerületi parancsnokságot közvetlen írásban értesíti s egyúttal felhívja, hogy az igényjogosult legénység nyugtáját az illetékes adóhivatalhoz beküldje. A nyugtát a szárnyparancsnok beküldje s felterjeszti a kerületi parancsnoksághoz, honnét a nyugta az illetékes adóhivatalhoz áttétetik. Az adóhivatal az igényjogosultak által nyugtázott összeget szintén a csendőrkerületi parancsnokságnak küldi meg, a hol az egyéni tömeg javára bevételvezendő felerész levonatik, a másik felerész pedig az illetőknek szabályszerűen kézbesítetik.

A magyar kir. honvédség rendeleti közlönyének 1892. február 15-én megjelent száma következő legfelsőbb elhatározásokat közli: Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi február hó 6-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával: Cserhalmay Ferenc vezérhadbiztosnak, a honvédelmi miniszterium II.-dik ügyosztójának és a honvéd hadbiztoság főnökének, saját kérelmére, a jól kiérdemelt nyugállományba helyezését elrendelni, ez alkalommal neki, hosszú éveken át tanúsított kitünő és eredményes szolgálatai legfelsőbb elismerésül a Ferenc József-rend középkeresztjéhez a csillagot adományozni, továbbá legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy a 73-ik honvéd gyalog dandár parancsnokság ideiglenes vezetésével megbizott Kranitz János ezredes, jelen alkalmazása alól való egyidejű felmentés mellett a honvédelmi miniszterium II.-ik ügyosztójának vezetésével megbizassék.

Uj államvasuti igazgatósági tag. Enyedi Lukács pénzügyminiszteri osztálytanácsost a pénzügyminiszter a magyar államvasutak igazgatóságának tagjává nevezte ki. — Enyedivel az államvasutak igazgatósága kiváló pénzügyi szaktekintélyt nyert, a kinek közreműködése kétségtelen előnyére fog szolgálni a magyar állam legelső közgazdasági vállalatának.

Popovics temesi szerb püspök beiktatása.

(Saját tudósítónktól.)

Temesvár, febr. 16.

Ünnepélyes napja volt ma a temesvári gör. keleti szerb egyházközségnek, és általában a temesi szerb híveknek.

Ma délelőtt iktatták be Popovics Nikanor temesvári gör. keleti szerb püspököt. Az új egyházfő beiktatása nagy ünnepélyességgel ment végbe, miről a következőkben tudósítok:

Popovics püspök a 9 óra 19 perczkor Szegedről jövő helyi vonattal érkezett meg Temesvárra. A józsefkülvárosi pályaudvaron nagyszámú közönség jelent meg az egyházfejedelem üdvözlésére. Ott voltak: Telbisz Károly kir. tanácsos, polgármester, Geml József városi főjegyző, Bandl Rezső rendőrfőkapitány, buziási Eisenstädter Ignác keresk. tanácsos, Kramár Béla ág. ev. főesperes, Anka Péter gör. keleti román főesperes; a temesvár-belvárosi gör. keleti szerb egyházközség küldöttsége Stefanovics Sándor dr. elnök, a gyárkúlvárosi gör. keleti szerb egyházközség

küldöttsége Stefanovics Szilárd elnök vezetésével, továbbá Risztics törvényszéki bíró, Dimitrievics Szvetozár dr. ügyvéd és a gör. keleti szerb klerus számos tagja.

Mikor a vonat berobogott a pályaudvarra, dörgő éljenzés és zsvió kiáltás hangzott fel. Az egyik első osztályu kupéból kilépett Popovics püspök, Telecsky Platon archimandrita és több más lelkes kíséretében. Lelkes éljenzéssel és zsvió kiáltásokkal fogadták.

Telbisz Károly kir. tanácsos, polgármester a város közönsége nevében lendületes, szép beszédben üdvözölte az új egyházfejedelmet.

Popovics püspök néhány keresetlen, szívélyes szóban mondott köszönetet a rokonszenves fogadtatásért. Azután felszállott a pályaudvar előtt készen állott díszfogatra és behajtatott a belvárosba. A polgárok hosszú kocsisoron kísérték be.

A székesegyház kapujánál Dimitrievics Nektár verseczi gör. keleti püspök, Sztanits Kuzma, Brankovics Trifun, Vlachovits György, Panits Lyubomir és Jovanovits Pál esaperesekkel, továbbá Nedelkovits Nikanor és Nikolics P. zárdafőnökökkel ünnepies díszben várakozott az érkező egyházfejedelemre.

Mikor Popovics püspök odaért és leszállt kocsijáról, Dimitrievics püspök, a klerus által követve, elébe ment és üdvözölte. A fiúk egyházi dalt énekeltek, mi közben az új püspököt biborba öltöztették, fejére tették a mitrát és kezébe adták a pásztorbotot.

Most a menet beért a székesegyházba. Elöl haladt a klerus, azután a menyezet alatt az új püspök, mögötte Telbisz Károly kir. tanácsos, polgármester, Geml József főjegyző és a városi törvényhatóság többi képviselői; azután a helybeli és a vidéki gör. keleti szerb. hitközségek küldöttségei, végül a rendkívül nagy számban megjelent közönség.

A szentuarium előtt a püspök letérdelt és csöndes imát mondott. A lelkesek a presbyterium mindkét oldalán levő imaszámolyokat foglalták el; a templom hajójának többi része zsufolásig megtelt közönséggel.

Popovics püspök bement a szentelybe, honnan Dimitrievics verseczi püspök kíséretében tért vissza a templomba és helyet foglalt a menyezet alatti püspöki széken.

Ezután Zweckics György fődiakon imát mondott a püspökért, mire Sztanits Kuzma főesperes lépett az oltárra és üdvözlő-beszédet intézett Popovics püspökhöz, ki szívélyesen mondott köszönetet.

Az erre következő karének után Popovics püspök az oltár lépcsőire lépett és innen megáldotta híveit.

Megemlítjük még, hogy a templomban a csanádi káptalan képviselőjében megjelent Dobó Miklós apátkanonok, továbbá a róm. katolikus klerus képviselőjében Vudy Antal apátplébános is.

Az egyházi szertartások befejezése után Popovics püspök a székházába ment, hol rövid pihenő után fogadta a tisztelgő küldöttségeket.

Először a temesvári gör. keleti szerb egyházmegye klerusát fogadta, melyet Vlachovits György nagyikindai esperes vezetett elő. Ezután következett az egyházmegye közigazgatási bizottsága, Dimitrievics Szvetozár dr. ügyvéd vezetésével. Erre a gyár- és majorkúlvárosi gör. keleti román hitközségek küldöttségei tisztelegtek Anka Péter esperes és Schelegián Vincze plébános vezetésével. Utánuk jöttek: az ágost. evang. főesperesség Kramár Béla főesperes, a reform. hitközség Futó Zoltán, a róm. kath. klerus Dobó Miklós apátkanonok, az izrael. hitközség buziási Eisenstädter Ignác elnök és Löwy Mór dr. főrabbi vezetésével. Temes vármegye küldöttsége magyar díszruhában jelent meg, Deschán Achill alispán vezetésével. A küldöttség tagjai voltak: Ambrózy Béla báró orsz. képviselő.

selő, Jeszenszky Béla és Sztójánovics Iván báró nagybirtokosok, Prepeliczay Dezső dr. tb. főügyész, Kovácsics Gyula árvaszéki elnök, Hollóssy Gyula dr. hely. főszolgabíró, stb. A város nagy küldöttsége Telbisz Károly dr. kir. tanácsos polgármester vezetése alatt tisztelt. A törvényszéket Mály István elnök, a tanterületet Mártonfy Márton kir. tanfelügyelő, a pénzügyigazgatóságot Bérczy László kir. tanácsos, pénzügyigazgató, az ügyvédi kamarát Szuló Ernő elnök, a kir. közjegyzői kamarát Plausich Mátyás elnök, a kereskedelmi és iparkamarát buziási Eisenstädter Ignác elnök képviselte. Végül a katonai hatóság tisztelt Thyr Miksa lovag altábornagy vezetése alatt és legutoljára tisztelték a vidékről bejött gör. kel. szerb egyházközségi küldöttségek.

Ezzel az ünnepélyek véget értek.

A gyárvárosi szerb dalkör este 8 órakor szerenádót adott az új püspök tiszteletére.

Összetévesztett.

Abban az időben ismerkedtem meg veled, mikor még egyaránt szerettem a művészetet és művészi öket. Nagyon szép leány volt, Vilmának hitték. Az istenek különös jó kedvében teremthették, mert felruházták mindazokkal a tulajdonságokkal, melyekkel férfiakat el lehet bolondítani. Szép volt rajta minden. Az a szilfid termet, beszédes szemei, bíbor ajkai, gyönyörű fogsora, mindmegannyi oly dolog, mely külön-külön is elveheti egy embernek az eszét.

Egy kolostor éttermében ismerkedtünk meg Pesten, a hol együtt tanultunk énekelni. Rendszeren miséket énekelünk, de mikor nem közeledett ünnep, hát operák és egyéb klasszikus duettek is jártak. Nem sok hangja volt. Nekem sem. De ő vitte fel legmagasabba, én meg egyetlen tenorista voltam a társaságban; nem esoda tehát, hogy mindig velünk énekeltek a legnehezebb dalokat. Végig is énekelünk egy egész repertoirt. A hatodik duettnél, mikor azt énekeltem neki: „Jer, oh jer idebb”, tudtam, hogy Vilmát szerettem, s hogy nélküle nem élhetek. Mikor hazamentem elmondtam neki. Szívesen haligatta és megvallotta már az Erzsébet-sétány sarkán, hogy tulajdonképpen régóta szeret, de én sohasem nyilatkoztam, ő meg csak nem vallhat szerelmet.

Én aznap legboldogabb ember voltam Pesten. Megpumpoltam a laktársamat és meleg vacsorát ettem az este, hazajövet pedig egy dalt komponáltam, mely ilyenformán kezdődött: „Mig csak élek, míg lehellek.” A dal után, melyet másnap az énekóránál elénekeltem, daczára annak, hogy a végén előforduló magas benél határozott gixert adtam, a zongora mögött megszorította a kezemet és csak annyit mondott:

— Holnap 6 órakor a promenád.

Nem kísérlem meg leírni azokat a boldog napokat, melyek ezután következtek. Vilma az enyém volt testtel-lelékkel, szeretünk egymást, mint egy 19 éves ifjú és 18 éves leány csak szeretheti egymást, vagy még annál is jobban.

Vilma minden szabad idejét nekem szentelte. Már amennyire elmelehetett a mama tudta nélkül. A házba csak ritkán jártam, mert úgy vettem észre, hogy a mama és én nem rokonszenvezünk nagyon. (Ez többször ismétlődött életemben.) Annál többet találkoztunk semleges területen. Mire való volna az a sok promenád, a városliget, a budai hegyek és egyéb helyek, ha ott még szerelmes párok sem találkozhatnának?

Csak hogy még Pesten sem marad ám minden titokban. Vilmának volt egy gimnázista unokaöccse, ki nem jó szemmel nézte udvarlásomat. Ő is szerette Vilmát. Ez a nebulo azután, mikor látta, hogy Vilma szívesebben keresi fel az én társaságomat, mint a Homeros buzgó tanulmányozót, elkövetett mindent hogy engem lehetetlenné tegyen.

S a véletlen még a kezére is játszott. Vilmát hazakísértem egyszer estefelé s a szívélyes bucsú után még egy csókra vágytam. A kapu mögött teljesítette szerény kívánságomat, mikor egyszerre csak Pista, a kedves rokon és leendő egyetemi polgár előttünk állt

Ez volt utolsó találkozásom Vilmával.

Két nappal később a következő levelet kaptam: „Édes Béli! Nem képzelheted, mily kellemetlen következményei voltak utolsó találkozásunknak. A papa nagyon megharagudott és azt mondta, hogy kidob, ha még egyszer a házunk tájékára mersz jönni. El tudod-e gondolni, hogyan fájt ez

a szívemnek? A mama még az este poton vágott és azt mondta, így kell az olyan leánynak, ki idegen fiatal embert csókol. Hát Istenem, idegen vagy te hozzám? Unokaöccsem árult el bennünket, ő az a Mephisto, ki Romeo és Julia boldogságát fölbolondította — így mondta mindig legjobb barátom, a Szabó Lidi — a melochnak. Édes Béli! Mi nem látjuk többé egymást. Légy oly boldog, milyen boldogtalan én vagyok. Sirig hű Vilmád.”

Hiába írtam én azután Vilmának, nem kaptam egyszer sem feleletet. Nyilván a papa olvasta el azokat a szerelemről duzzadó sorokat.

Időközben el is jöttem Pestről, s csak néhány év múlva értesültem arról, hogy Vilma férjhez ment. Hogy kihez, azt nem tudtam meg soha.

Évek teltek el azóta. Dolgom akadt a fővárosban s szállodámból ép egy ismerős családhoz akartam menni, midőn egy feltűnően elegáns nő alakkal találkoztam, ki úgy nézett reám, mintha azt akarná tekintetével mondani: hisz mi régi ismerősök vagyunk. Jól megnéztem Vilmát volt.

Mikor tüllesztünk a találkozás első örömein, megkérdeztem: óhajt-e nekem néhány percet szentelni? Bementünk a Hangli kioszkba kávézni.

Elmondta egész élettörténetét, és így végezte:

— De bármit is láttam, bármit is élveztem volna, soha szebbet, mint a mi szerelmünk édes óráit.

— Emlékszel-e Vilma kérdém én — mikor az Erzsébet-promenádnál először vallottad meg, hogy szeretsz?

— Hogyne. S mikor együtt énekeltek azt: Mily gyönyörű szeretni.

— Én erre a duette nem emlékeztem. Ismét én kérdeztem:

— Megvan-e még a dal, melyet szerelmünk emlékére írtam?

— Persze, hogy meg van. Oly jól emlékszem. — Együtt mentünk ki a budai városmajorba. Én meg te és az öcséd, az a csinos brna fi.

Istenem, mit beszélt ez az asszony össze. Pedig szép asszony lett belőle. S míg beszélt, kezét, mintha véletlenül történnék, rátette az én kezemre. A szemem közé néztem. Teremtőm, mit nem olvastam ki belőlük! Folytatta.

— Mennyire szeretnék veled ismét egyedül lenni, hogy elénekeljék dalodat: „Sirig bírod szerelmemet.”

Akkor már meghűlt bennem a vér. Nekem öcsém sohasem volt. A budai városmajorba sohasem mentem Vilmával, a dalom pedig ugy kezdődött: „Mig csak élek.”

Mással tévesztett össze — — — — —

rrr.

HIREK.

— **Negyedik gyógytár.** A belügyminiszterium február hó 10-én kelt leiratával megengedte, hogy a Melence-utczában, a Honvéd- és Corvin-utczák felé eső részén egy negyedik gyógytár felállíttassék. A gyógytár felállítására a jogot Benkovics Mihály okleveles gyógyyszerésznek adományozta, a ki köteles leendő egy év leforgása alatt az új gyógytárt felállítani, mert ellenesetben joga elévül.

— **Az ügyvédi kamarából.** A szabadkai ügyvédi kamara: Kondorosy György újvidéki, Geiger Mór óbecsei és Orsáy Vilmos szabadkai ügyvédek elhalálzásuk folytán a kamara lajstromából kitörölte; Kondorosy György irodájára nézve gondnok kirendelésének szüksége fenn nem forgott. Geiger Mór irodája részére Grünbaum Pál dr. óbecsei lakos ügyvéd, Orsáy Vilmos irodája részére Baký Gedeon szabadkai ügyvéd rendeltetett ki gondnokul; végül, hogy Dömötör Pál volt topolyai, most szántovai lakos ügyvéd, e kamara fegyelmi bíróságának és a kuria kisebb fegyelmi tanácsának ezt helybenhagyó ítéletével, vétség miatt az ügyvédség gyakorlatától való három havi felfüggesztésre lett ítélve, mely felfüggesztés 1892. évi február 15-ik napján vette kezdetét és tart 1892. évi május hó 15-ik napjáig. Továbbá a szabadkai ügyvédi kamara fegyelmi bírósága részéről, ismeretlen tartózkodásu Merényi Árpád volt szenttamási lakos ügyvéd ezennel felhívatik, hogy tartózkodási helyét e fegyelmi bírósággal azonnal tudassa, különben az ellene

folyamatban levő fegyelmi ügy a részére kirendelt ügygondnok, Dembitz Lajos dr. szabadkai ügyvéddel fog letárgyaltatni.

— **Szarvas az utczán.** Az écskai ut felől az elmúlt éj folyamán egy gyönyörűen kifejlett szarvas tévedt be Nagybeeskekre, mely annyira szelid volt, hogy a járókelők láttára meg sem rémült, hanem Kistyánszky Lára és Laczkov Manójló helybeli lakosokhoz esatlakozott, s a nagyhídtól kezdve egészen a Ferencz-József térig azokkal együtt jött be. Itt aztán a rendőrök elfogták, s a városi istállóba vitték, a hol most is őrzik. A szarvas valószínűleg a Harmoncourt gróf écskai uradalmából szökött meg. A gróft a rendőrség már értesítette is az esetről.

— **Börtönben felejtették.** Egy szegedi újság, megbízhatónak mondott kézből a következő történetet közli: Harmadtól hónap előtt egy kopott ruhás fiatal ember ült föl Szegeden a vonatra, a nélkül, hogy jegyet váltott volna. Az ingyenutazás örömeit csak Orosházáig élvezhette, mert ott leszállították s átadták a kisbírónak, a ki nyomban kiadta az utirányt, melynek vége a községi börtön. A legény siránkozott, hogy odaadja a kabátját, abból kitélik a tizenötkrájáros zónajegy ára, csak engedjék szabadon. A kisbíró felelet helyett hátba taszította, ő meg ellenkezett. Ezt már természetesen hatóság ellen elkövetett erőszaknak kvalifikálta a falu rendőrfőnöke és esendőrökkel vitette a török-kanizsai járásbíróhoz börtönébe. A török-kanizsai járásbíró jelenést tett az esetről a nagyikindai királyi ügyészségnek. Az eset óta harmadtól hónap telt el s az a legény még mindig fogva van, holott a török-kanizsai járásbíró állítólag nyolcezsor, kilencezsor is megsürgette az ügyet a kikindai ügyészségnek. Ez a történet a hogy van, elég vad az említett ügyészség ellen. Két módon lehet csak már most elintézni: vagy megezáfolják, vagy fegyelmi eljárást indítanak az illető hatósági közegek ellen — s ezt joggal elvárhatja mindenki, ha a vad csakugyan alapos.

— **Csodás fejszámoló.** A párisi tudományos világ egy fiatal, alig huszonkét esztendő piemonti pásztor bámul, ki a fejszámolásban páratlan ügyességet tanusít. A pásztor Jacques Inaudinak hívják s ez előtt tíz esztendővel jött Franbziországba. A hol csak megfordult, mindenütt bámulatot keltett számoló ügyességével. Irni, olvasni nem tud. De a legbonyolultabb számfeladványokat egy pár másodperc alatt megfejti. Legközelebb a párisi institut tudósai hallgatták meg Inaudi számvetési rendkívüli képességeit. Az ülésen jelen volt a közoktatási miniszter is. Inaudi a legnehezebb gyökvonásokat, hatványozást, logarozást alig pár másodperc alatt megcsinálja — főből. Bertrand megmondta a fiának születése napját és évét. A fiu rögtön megnevezte előtte e napot, melyen született, megmondta, hogy hány napot, hány hetet, hány hónapot, hány évet, hány percet, hány másodpercet élt ez évi február 8-áig. Bertrand elbámult ez ügyességén. Charcot megvizsgálta a fejszámoló koponyáját, s egy szokatlan mélyedést talált rajta, melyet összeköttetésbe hozott rendkívüli számolóképeségével. Javaslata hozták, hogy Inaudi páratlan képességét az asztronómiai számolásoknál használják föl. Mikor a fiu az illusztris gyülekezeten elől távozott, azt kérdezte egyik jelenlevőtől: Nem látta keztyűmet? Nem én, volt a válasz. Talán nem is volt keztyűje? Az bizony meglehet, szölt Inaudi, hiszen nekem oly rossz emlékezőtehetségem van.

— **Az esseni Krupp-gyár.** Az Essen melletti hires ágyuöntő és acélgvár egész város, számos és nagyterjedelmű épületeivel, munkásainak számával. A mult év végén 19.935 munkás volt benne. Köszenet annyit fogyaszt, hogy naponkint öt vasuti kocsit szállítja. Az utolsó év alatt 320 millió kilogramm acél került ki a gyárból s ehhez 722.855 tonna köszén volt szükséges.

— **Ha nincs hóhér.** Arkanzásban rabló-gyilkosság miatt halálra ítélték egy indiánt a chotow törzsből. Az ítélet végrehajtására azonban nem volt hóhér. Vállalkoztak tehát a kivégzésre saját törzsbelieit. Egy jó lövőt kiválasztottak maguk közül; az elítéltnak szíve tájára fehér papírt akasztottak. Az indián husz lépésnyire elzött s a papírt éppen a közepén találta. Az elítélte halva omlott össze.

— **Csinált kávé.** A hamburgi rendőrség nagymennyiségű kávé foglalt le, mert voltaképpen nem kávé volt, hanem mesterséges utáztat, lisztes keverékből sajtoltva, a kávé-szemhez hasonló formára és megfestve barnás sárgára, vagy halványzöldre. Mint kiderült, egész gyárilag foglalkoznak ily hamisításokkal. A csinált kávé nem magában adják el, hanem az igazi kávé közé vegyítik, nem ritkán tízedrésnyi mennyiségben is, a mi elég szép haszon a lelkiismeretlen kereskedőnek.

Irodalom és művészet.

* **Német színház.** Zsufolásig telt ház mellett adta elő tegnap a Rémay-féle társulat Weinberger és Wittmann bécsi szerzők „Die Uhlanen“ című operettjét. Nem tudunk eléggé azon csodálkozni, mi tetszett a bécsieknek annyira ezen a darabon. A szöveg csak nem tetszhetett, mert ez teli van a legrégebb viccekkel és még a dialógus sem oly szellemes, mint azt Wittmann a Hugó többi operettjeinél megszoktuk. Cselekvényről pedig szó sincs. Azok a régi dolgok vannak felelevenítve, melyeket esekély variációkkal minden operettben megtalálunk, a hol katonák szerepelnek. A mi a zenéjét illeti, nem habozunk kijelenteni, hogy egyhamar nem hallottunk rosszabbat, banálisabbat. Egyetlen egy keringő van az első felvonásban (Einödshoferné gyönyörűen énekelte), melyet szívesen meghallgat az ember, a többi áriákban folyton régi ismerősökkel találkozunk. Még pedig oly kézzelfogható, szemérmetlen remiszeczenziák, hogy senki sem örül, de mindenki bosszankodik rajtuk. Az előadás a jobbak közé tartozott. Emelte nevezetesen az, hogy megszokott muzsikuskainkat ezuttal a 29. gyalogezred kitűnő zenekara váltotta fel, mely nehéz feladatát kitűnő sikerrel oldotta meg. Feltétlen dícséretet érdemel Einödshoferné, ki igen szépen énekel és kifogástalanul játszotta Hedwig szerepét. Igen jó volt Rémay igazgató is, ki egy ideges öreg kereskedőt játszott. A többi szereplők: Müller, Kaufmann, Welsch Fáni megállták helyüket. Kollár karmester szintén dícséretet érdemel.

* **József főherceg** annyira népszerű Magyarországon, hogy az olvasó közönség mindig örömmel olvas róla egyet-mást. Es ilyen olvasni valóval bőségesen szolgál a „Magyar Génius“ legutóbbi száma, mely a legnagyobb áldozattól sem riadva vissza, egyik munkatársát küldötte el Fiuméba József főherceghez, ki az újságíró szívesen elfogadta s így történt, hogy a főherceg átengedte közlésre a „Magyar Génius“ részére legújabb könyvének előszavát. Ezen közleményen kívül még számos cikk foglalkozik a főherceggel s több alsuthi kép is eleve teszi a lapot, mely ezuttal is fényes kiállításban és gazdag tartalommal jelent meg. A női közönséget főleg érdekelni fogja az e számban bemutatott athléta-bál táncrendje, mely nyolc sport-képből áll, s nem kevésbé érdekelheti az a jellemrajz, melyet egyik előfizető felkérésére annak arcképe után ad a szerkesztőség. A „Magyar Génius“ ezután minden beküldött arcképről irat valamely szakértő orvostudóssal, vagy novellairóval egy-egy ilyen arcképet. Ezután minden számban lesz egy jellemrajz, melyet arcképről olvas le a lap egyik-másik vesébe látó munkatársa. — Az e heti szám tartalma különben következő: József főherceg családjának körében (címkép). — József főherceg legújabb művének előszava, írta József főher-

ceg. — József főherceg Fiumében, írta Thewrewk István. — Az alsuthi kastély főbejárata (kép). — Az alsuthi tó (kép). — József főherceg esztergályos műhelye (kép). — József főherceg sajátkezű levele (kézirat). — József főherceg a honvédség főparancsnoka. — József főherceg mint szakács, (írta Thewrewk István). — József főherceg mint kertész. — „Nagymosás“, (Baditz Ottó festménye). — Ejjelkor, költemény Gonda Dezsőtől (képpel). — „Franc“ elbeszélés, írta Neruda. — „Keltre“, költemény Makai Emiltől (képpel). — Az utolsó Dey, elbeszélés Borostyáni Nándortól (három képpel). — Az athléta-bál táncrendje (nyolc sportkép: csárdás, „keringő“, „tipegő“, „négyes“ sat.) — A múlt hét: Udvari hírek; — zenei élet; — irodalom (A Kisfaludy-társaság ülése képpel). — Színház. — Thurn-Taxis Egyszerege (arcképpel). — Arcképtanulmányok I. (Egy női arcképpel). — Talányok; szerkesztői üzenetek stb. stb. — A „Magyar Génius“ szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, Kerepesi-ut 14. Előfizetési ár félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Új előfizetőknek a régi számok is megküldhetők.

* **A „Technologiai Lapok“** című havonként kétszer megjelenő műszaki és ipari szakfolyóirat, ez évi 3-ik száma a következő tartalommal jelent meg: Budapest elektromos világítása. Gruber Nándor. — A fűrészek fogainak kihányásáról és élesítéséről. (Vége.) Gaul Károly. — Újabb kazántípusok berendezések. — A kenőolajok megvizsgálásáról. (Folytatás.) Klemm Gusztáv. — Vegyes közlemények. — Szakirodalom. — Találmányok leírásának kivonata. — Engedélyezett szabadalmak. — Pályázatok és ajánlati árlejtések naptára. — Hirdetések.

Táviratok.

Az alkotmány helyreállításának 25-éves fordulója.

Budapest, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Politikai körökben élénk remiszeczenziákat kelt a mai nap jelentősége, ma lévén huszonöt éve annak, hogy Ő Felsége a király az alkotmányt visszaállította és megbizta Andrassy Gyula grófot a miniszterium megalakításával.

A ház korelnöke.

Budapest, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Legújabb információk oda vergálnak, hogy a ház korelnöke Királyi Pál lesz, ki e napokban tölti be 72-ik életévét.

Bánffy Dezső báró a képviselőház elnöke.

Budapest, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Egyik itteni napilap tudósítója meginterwiewolta Bánffy Dezső bárót, a képviselőház leerdő elnökét, Andrassy uti lakásán. Bánffy Dezső báró ama kérdésre, hogy befejezett tény-e, hogy a képviselőházi elnöki állás jelöltségét elfogadta, a báró igennel felelt. A jelöltséget maga Szapáry Gyula gróf miniszterelnök ajánlotta fel neki, és miután elfogadását Tisza Kálmán is ajánlotta, elfogadta. Ez a megállapodás végleges és visszavonhatlan. Bánffy báró az interwiew folyamán kijelentette, hogy a ház elnöke nem lehet

más pártnak, mint a többségnek a tagja, de a házban pártatlannak kell lennie. A ház különben meg fog győződni függetlenségéről. Szapáry kormányelnöknek ő nem tett semminemű ígéretet és minden ellenkező híresztelés kóhalmány. Szapáry gróf kormányelnök különben sem kívánt semmi olyan kijelentést tőle, ami az elnök függetlenségét sértené. Bánffy Dezső báró végül kijelentette a tudósító előtt, hogy minden körülmények közt és mindenkiel szemben ragaszkodni fog a házszabályokhoz.

A honvédelmi miniszter utja.

Budapest, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter ma reggel Bécsből Budapestre érkezett.

A Bánffy-Hunyadi választás.

Bánffy-Hunyad, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Barsay Domokos, a kerület pártokivüli orsz. képviselőjelöltje, tegnap tartotta pártokivüli programbeszédét, rendkívüli lelkesedés mellett. A szélsőbali jelölt Brody, Papp Elek keregi orsz. képviselővel szintén beutazta a kerületet, de oly hidegen fogadta a nép, hogy visszalépett. (Ezért rendezték hát a szélsőbali kortések azt a vérengzést az első választáskor? A szerk.)

Bánffy-Hunyad, február 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőválasztás ma ment végbe a lehető legnagyobb rendben. Barsay Domokost egyhangulag megválasztották a kerület országos képviselőjévé. A választási elnök, a még mindig gyöngölködő Gyarmathy Zsigmond helyett, Gyárfás Benedek volt.

A képviselőválasztások statisztikája.

Budapest, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Ma közlik a hivatalos statisztikát a végbement képviselőválasztások eredményéről. E hiteles kimutatás szerint, a képviselők közül: **245 szabadelvű-párti**, (egy hármaskerület a Barossé, két kettős a Szapáry gróf és a Szalavszkyé, tehát 241); **83 függetlenségi párti**, **61 nemzeti párti**, **17 Ugron-párti**. **3** pártokivüli. Új választás **4** volt; ebből már **3** függetlenségire esett, tehát a függetlenségi párt **86** képviselőt bir. A **241** szabadelvű-párti közt **93 egyhangulag** választott meg, míg új képviselő **73** van a szabadelvű pártban.

Fényes főúriestély.

Budapest, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Károlyi István gróf József-utcai palotájában, fényes estély zajlott le tegnap, mely az egész fővárosi társaság körében beszéd tárgyát képezi. Az estélyen, — melyen villamos világítás büvös fényt árasztott, — jelen voltak csaknem az összes miniszterek, képviselők, főúri hölgyek és társaságbeliek, írók, színészek, és a magasabb katonai méltóságok, mintegy hatszázan. A hölgyek nagybárra fekete öltözetekben jelentek meg, vakító ékszerekkel.

A primás bibornoksága.

Róma, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Hír szerint a legközelebbi konzisztoriumban előreláthatólag hat bibornokot fognak ki-nevezni, köztük Kopp érseket és Vaszary Kolos esztergomi hercegeprimást.

A kalocsai érsek ünnepeltetése.

Kalocsa, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Császka György kalocsai érseket konszekrácziója alkalmából, tegnap fényes ovációkban részesítették. Az előestén az egész város kivilágított és esti 8 órakor impozáns fáklyás-menet vonult az érseki lak elé, hol Császka az üdvözlő beszédre meghatóttan válaszolt a palota erkélyéről. Az érsek később kikocsizott, és a közönség mindenütt lelkesült éljenzéssel fogadta a népszerű főpapot.

Szerelmi dráma a lánczhidon.

Budapest, február 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Ma reggel Rosenbaum Emil pinczér a lánczhidon megtámadta Weisz Berta kasszírót, s előbb a leányra, majd magára három lövést intézett. Tettének oka reménytelen szerelem. A leány könnyebben, a férfi súlyosan megsebesült. Mindkettőt a mentők a kórházba szállították.

Katonák kinoztatása.

Berlin, február 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A német birodalmi gyűlésben Hausmann württembergi képviselő ma hajmeresztő leleplezéseket tett a németországi katonák kinoztatásairól. Kikkel nemcsak az altisztek, de a tisztek is bestiák módjára bánnak. Caprivi birodalmi kancellár izgatottan, de kevéssé kielégítően válaszolt. Az egész gyűlés konsternálódott a hallatlan leleplezésekre.

A kereskedelmi viszony Szerbiával.

Bécs, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház közgazdasági bizottsága elfogadta azon törvényjavaslatot, mely felhatalmazza a kormányt, hogy a kereskedelmi viszonyt Szerbiával legkésőbb 1893. jun. 30-ig ideiglenesen szabályozza. A javaslat előadójává Hallvich drt választották meg.

Román választások.

Bukarest, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A második választótestület tegnapi képviselőválasztásainak végleges eredménye még csak ma jutott köztudomásra. A konzervatívok fényes győzelmet arattak. Hetven megválasztott képviselő közül 50 a konzervatív párthoz és 12 az ellenzékihez tartozik. Nyolcz választókerületben pótválasztás szükséges. Bukarestben a konzervatív képviselőjelöltek választották meg 3200 szavazattal 980 szavazat ellenében. Mindkét választótestület 108 konzervatív és 20 ellenzéki képviselőt választott. Összesen 17 pótválasztás szükséges.

A francia ujonezozás.

Páris, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Szajna departementben a mai ujonezozásnál egynolczaddal kevesebb ujonezokötetes jelentke-

zett, mint tavaly, a minek oka az 1870-71-iki háború, miután az idén az 1871-ben születettek kerültek sorozás alá.

Szerb zürzavar.

Belgrád, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Milán exkirály a kormánynak táviratilag megköszönte Pasicsnak a királyné kiutasítását illető beszédét. Biztosítja a kormányt, hogy a király nagykorúságáig nem jön Belgrádba, mivel Szerbia békéje szent előtte, de okvetlen elvárja, hogy a kis király a vakációk alatt öt ismét meglátogassa. Natália királyné a liberálisoknak küldött hála nyilatkozatot.

Közgazdaság.**A budapesti gabnatözséről.**

(A „Torontál“ eredeti tudósítása.)

Budapest, febr. 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Buzakinálát gyenge, vételkedv tartózkodó, malmok visszavonultak. Effektív áru ennél fogva 5 krral veszített árban. Forgalom 10000 mmázsa. Egyebek változatlan.

Határidő-üzlet: változatlan.

Buza tavaszra 10.50.

Buza ősze 9.38.

Tengeri apr.—máj. 5.52.

Zab tavaszra 6.12.

Repeze ősze 13.35.

Vegyes közlemények.**Sertéskereskedelmi csarnok.**

— Budapest-Köbányán. —

Köbánya, február 15. A) Hízott sertésárak: I. Magy. elsőrendű: 1. Öreg nehéz (páronkint 400 klgrammon felüli súlyban) 45—46 $\frac{1}{2}$ kr. — 2. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr. súlyban) 44—45 kr. — 3. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli súlyban) 48 $\frac{1}{2}$ —49 kr. 4. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr. súlyban) 47—48 kr. 5. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő súlyban) 45—46 kr. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronkint 280 klgron felüli súlyban) 45—46 kr. 7. Közép (páronkint 220—280 klgr. súlyban) 44—45 kr. 8. Könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő súlyban) 44—45 kr. III. Romániai: 9. Nehéz (páronkint 320 klgron felüli súlyban) — kr. 10. Közép (páronkint 250—320 klgr. súlyban) — kr. 11. Könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő súlyban) — kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): 12. Nehéz (páronkint 240 klgron felüli súlyban) — kr. 13. Könnyű (páronkint 240 klgrig terjedő súlyban) — kr. V. Szerbiai: 14. Nehéz (páronkint 260 klgron felüli súlyban) 45—46 kr. 15. Közép (páronkint 220—260 klgr. súlyban) 44—44 $\frac{1}{2}$ kr. 16. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő súlyban) 43—44 kr.

Szerkesztői üzenetek.

— B. A. (Nagybecskerek.) Önnek vagyunk kénytelenek igazat adni, mert a Gajári-Csávolszky párbajról — mint egyáltalán minden a nap folyamán délig történő eseményekről — a „Torontál“ egy egész nappal előbb hozott tudósítást, mint a budapesti lapok. Köszönjük szives elismerését, és ezental sem fogunk semmi anyagi áldozattól visszariadni, hogy a „Torontál“-t a kellő szinten tartjuk fenn, és a lehető leggyorsabban értesítsünk.

— F. H. Politikai cikkeinket magunk írjuk. Szivebben veszünk az ott történő eseményekről gyors és megbízható tudósításokat.

VASUTÜGYEK.

Menetrend a Nagyikinda—nbecskerei vasútvonalon.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

	3011	3001
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.	v. v. sz. v.	I. II. III. o.
Budapest ind.	7.00	7.45
Temesvár	9.20	11.30
Nagy-Kikinda	3.30	3.30
Karlova	4.34	4.11
Beodra	4.53	4.23
Török-Becsse—Aracs	6.03	5.02
Kumán	6.33	5.22
Melencze	7.07	5.42
Ellemér	7.35	6.01
Nagy-Becskek	7.59	6.18

	3002	3012
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.	sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskek	6.30	7.10
Ellemér	6.48	7.35
Melencze	7.11	8.03
Kumán	7.27	8.30
Török-Becsse—Aracs	7.52	9.14
Beodra	8.27	10.00
Karlova	8.39	10.21
Nagy-Kikinda	9.23	11.12
Temesvár	—	4.49
Budapest	8.40	7.20

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

	3101	3111
Nagy-Becskek—Versecz.	sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskek	8.15	—
Nagy-Becskek—Bégapart	8.22	3.10
Lázárföld	8.30	3.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház	—	—
*Lajosmajor	—	—
Szárcsa	9.16	4.15
Szécsány	9.29	4.30
Párdány l. alul.	—	—
Szécsány	9.39	4.74
Bóka	9.52	5.02
Kanak—Ó-Lécz	10.09	5.22
*Barákháza 6a. sz. órház	10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	10.26	5.46
Györgyháza	10.36	5.58
Zichyfalva	10.48	6.15
Nagy-Margita	11.03	6.31
*Loudon-Tanya	11.10	6.40
Bethlen-Tanya	11.29	7.02
*Temes-Paulis	11.37	7.12
Versecz-Rét	11.44	7.20
Versecz	11.45	7.24

	3112	3102
Versecz—Nagy-Becskek.	sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Versecz	5.12	2.35
Versecz-Rét	5.17	2.42
*Temes-Paulis	5.24	2.49
Bethlen-Tanya	5.34	2.57
*Loudon-Tanya	5.55	3.15
Nagy-Margita	6.04	3.23
Zichyfalva	6.15	3.35
Györgyháza	6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	6.50	4.02
*Barákháza 6a. sz. órház	7.01	4.10
Kanak—Ó-Lécz	7.13	4.19
Bóka	7.32	4.35
Szécsány	7.46	4.46
Párdány l. alul.	—	—
Szécsány	8.01	4.56
Szárcsa	8.18	5.10
*Lajosmajor	—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház	—	—
Lázárföld	8.51	5.37
Nagy-Becskek—Bégapart	9.22	6.04
Nagy-Becskek	—	6.08

	3211	3213
Szécsány—Párdány.	v. v. v. v.	I. II. III. o.
Szécsány	5.10	9.44
Módos	5.67	10.14
*Fény	5.49	10.23
Párdány	6.01	10.35

	3212	3214
Párdány—Szécsány.	v. v. v. v.	I. II. III. o.
Párdány	6.49	3.49
*Fény	7.02	4.02
Módos	7.17	4.17
Szécsány	7.40	4.40

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

195. szám kig. 1892.

(56—3.1)

12595. szám p. 1891.

(46—3.3)

Pályázati hirdetés.

Zombolya községében üresedésbe jött s 500 forint évi fizetéssel ellátott irnoki állás, és esetleg egy 300 forint évi fizetéssel ellátott másod irnoki állás betöltésére a választást folyó évi márczius hó 3-ának délelőtti 10 órájára Zombolya község-házához tűzöm ki.

A fenti határidő közhirrétével felhívtnak a pályázók, miszerint szabályszerűleg felszerelt kérvényüket hozzám folyó évi márczius hó 2-ának délután 5 órájáig benyújtják.

Zombolya, 1892 február 10.

Bielek Antal,
főszolgabíró.

833. sz. b. v. 1891.

(57—1.1)

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törvényzikk 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a törökbecsei tekintetes kir. járásbíró-ság 5135. polg. 1891. számú végzése által Bélyty Zsiván óbecsei lakos mint végrehajtató javára, Blázsín Tyira aracsi lakos ellen 150 forint tőke, ennek 1891. évi október hó 15. napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 40 forint 38 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólilag lefoglalt és 395 forintba becsült 4 darab ló, 1 rövid és 1 hosszú vast. kocsi és lószerszám-ból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 5647/91. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Aracson a község-házánál leendő eszközlésére 1892. évi márczius 2-ának, délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság ezen árverésen az 1881. évi LX. törvényzikk 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tczikk 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Törökbecsén, 1892. évi február hó 10. napján.

Rankovits István,
kir. bir. vhajtó.

Hirdetés.

A nagybecskereki kir. törvényszék polgári osztálya mint az 1881. évi 41. tcz. szerint illetékes birtokbíró-ság részéről ezennel közzététeik, hogy a Temes-begavölgyi vizszabályozási társulat építéseire szükségelt és a horvátbókai 779., 892., 186., 187., 107., 106., 584., 190., 779., 188., 205., 19., 128., 96., 779., 94., 93., 630., 351., 350., 337., 129., 716., 184., 185., 75., 142., 141., 1., 458., 126., 126., 457., 772., 457., 772., 457., 772., 194., 241., 11., 694., 71., 70., 72., 325., 6., 2., 5., 602., 601., 7., 8., 67., 157., 147., 200., 108., 134., 319., 69., 924., 65., 99. és 799. számú telekjegyző-könyvben felvett, Z-unacz Toma és társai tényleges birtokában lévő, illetve Steingaszner Hermina és társai tulajdonául felvett területekre nézve kárta-lanítási folytatólagos eljárás mai napon fenti szám alatt kelt végzésünkkel elrendeltetvén, tárgyalási határidőül 1892. évi május hó 9. és következő napjainak mindenkor délelőtti 10 órája, Horvátbóka községében, illetve a kisajátított területek helyszínén (gyülekezési hely Horvátbóka község-háza) kitűzetett s foganatosítására nézve Ivkovics Péter kir. törvényszéki bíró egy tollnok kíséretében kiküldetett.

Ezen tárgyaláshoz a telekkönyvi tulajdonosok a kisajátított és kárta-lanítandó területekre nyilvánkönyvi jogot nyert érdekeltek azzal idéztesnek meg, hogy elmaradásuk az érdemleges határozathozatalt nem gátolja, továbbá hogy a távollevő és ismeretlen érdekeltek Manojlovics Miklós nagybecskereki ügyvéd személyében kinevezett ügygondnok által lévén képviselendők, a tárgyaláshoz meg nem jelenés és az egyéni külön értesítés elmaradása esetén igazolásnak helye nincsen.

Kelt a nagybecskereki e. f. kir. törvényszék mint polgári bíróságnak, 1891. évi október hó 23-án tartott ülésében.

Zsiros Lajos,
elnök.

Nile Elek,
jegyző.

235. szám.

(52—3.2)

Árverési hirdetés.

Alulirt község előljárosága részéről ezennel közhirrre tetetik, hogy a községi legeltetési jog folyó évi február 20-án délelőtti 9 órakor, Karlova község-házánál tartandó nyilvános árverésen folyó évre haszonbérbe adadni fog.

Kikialtási ár 12.000 forint.

Árverelni szándékozók kötelesek 10%-át bánatpénz gyanánt készpénzben letenni.

Karlova, 1892. évi február hó 12-én.

Karlova község.

Hirdetés.

Vetelre kerestetik 2 darab, tenyész-bárczával ellátott 2—3 éves magyar faju bika. Ajánlatok a község előljároságához intézendők.

Kelt Réva-Ujfalun, 1892. évi február hó 11-én.

Roskulecz, jegyző.

Alexits, bíró.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.